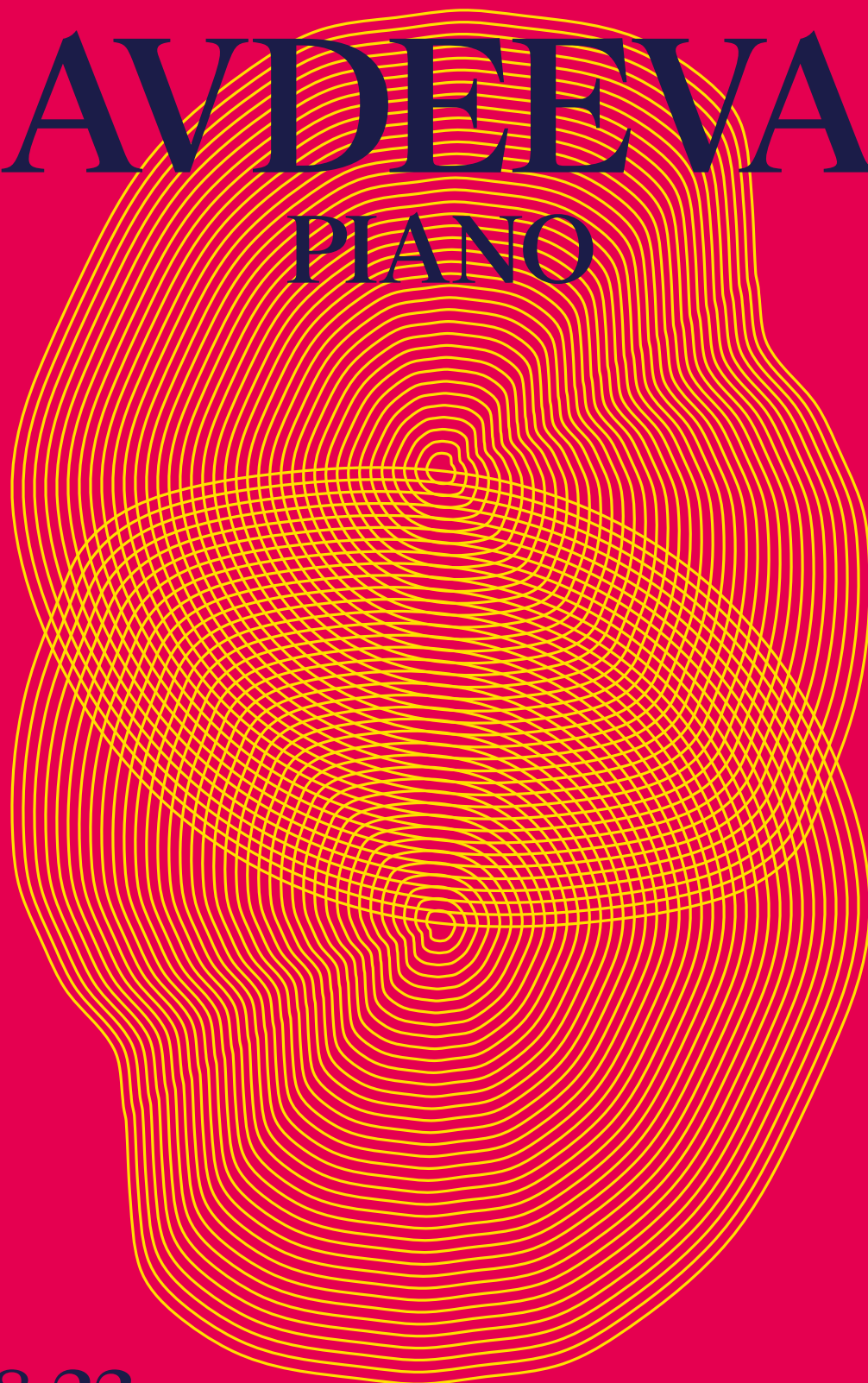

**YULIANNNA
AVDEEVA
PIANO**

**02.08.23
–20.30 h
ESPAI TER**

PROGRAMA

LUDWIG VAN BEETHOVEN (1770-1827)

Sonata per a piano núm. 29 en Si bemoll major «Hammerklavier», Op. 106

Allegro

Scherzo. Assai vivace

Adagio sostenuto. Appassionato e con molto sentimento

Largo - Allegro risoluto

PAUSA

FRANZ LISZT (1811-1886)

Bagatelle sans tonalité, S. 216a

Unstern! - Sinistre, S. 208

Légende núm. 2: «*Saint François de Paule: marchant sur les flots*», S. 175

FRÉDÉRIC CHOPIN (1810-1849)

Quatre masurques, Op. 30

Número 1, en Do sostingut menor

Número 2, en Mi menor

Número 3, en Si major

Número 4, en La bemoll major

Andante spianato et Grande Polonaise brillante, Op. 22

Durada aproximada del concert

1a part: **45 minuts**

Pausa: **20 minuts**

2a part: **40 minuts**

COMENTARI

LA IMPORTÀNCIA DEL PIANO

La *Sonata en Si bemoll major* Opus 106 de Beethoven és la sonata per a piano més llarga i més important escrita pel compositor de Bonn. La seva fuga és comparable en monumentalitat a la *Gran Fuga*, també en Si bemoll, per a quartet de corda, Opus 133. La Sonata va començar a ser escrita la tardor de 1817. A la primavera de 1818. Beethoven havia acabat els dos primers moviments, *Allegro* i *Scherzo. Assai vivace*, i havia signat la dedicatòria al seu deixeble imperial, l'arxiduc Rudolf. Entre temps, una sèrie de problemes de salut li impedí que pogués treballar tota seguida una obra que tenia ja bastant dissenyada. També la composició de la *Missa Solemnis*, igualment per a l'arxiduc, li prengué molt temps.

És curiós que mentre en la sonata anterior, l'Opus 90, volgué destacar-ne, per primera vegada, el caràcter germànic posant en alemany (i ben complicats) els títols dels *tempi*,—*Mit Lebhaftigkeit und durchaus mit Empfindung und Ausdruck* (amb vitalitat, sentiment i expressivitat) i *Nicht zu geschwind und sehr singbar vorgetragen* (no massa ràpid i cantable)—, en les tres següents, Opus 109, 110 i 111, torna al costum regnant, l'italià. En canvi, pel que fa a l'instrument, Beethoven abandona per primer cop el piano que havia utilitzat totes les vegades anteriors, per passar-se al piano-forte, tot i que retorna al piano en les següents. No és un comportament que sembli gaire lògic. L'explicació la trobo en aquesta fuga, i probablement en el primer temps: la seva música se li havia fet petita. Feia ja molts anys que estava barallant-se amb els fabricants de pianos, arrancant-los, tecla a tecla, corda a corda, un so supletori que no sentia però que sí que intuïa. Gràcies a això, durant molt temps eren molt pocs els pianistes que gosaven desafiar-la. Durant anys i anys, l'únic pianista a Viena que la tocava era Brahms.

No van tenir aquest problema els dos grans compositors que omplen la segona part d'aquest concert. Tant Liszt com Chopin tocaren amb els grans pianos de concert que ja havien aparegut. Franz Liszt apreciava els pianos francesos, especialment els Boisselot i els Érard. I no deixava d'introduir-hi innovacions. Moltes

de les seves gires per Europa les feia amb un Boisselot. El 1862 escrigué a Xavier Boisselot (fabricant establert a Marsella que va tenir una oficina a Barcelona): «Encara que les tecles estan gairebé gastades per les batalles que he lliurat amb la música en el passat, mai no acceptaré canviar-lo i he decidit conservar-lo fins a la fi dels meus dies amb una cura especial». Tenia dos altres pianos, un Bechstein alemany i un Broadwood anglès de Beethoven, amb el qual segurament havia compost la Sonata Opus 106. És certament impensable que el gran Franz Liszt encengués els seus focs d'artifici amb un piano d'una marca desapareguda.

La primera obra que escoltarem de Liszt, la *Bagatelle sans tonalité*, és el subtítol del quart dels *Mephisto-Walzer*, i més que sense tonalitat, s'hauria de destacar que les té totes. La segona, la bilingüe *Unstern! Sinistre*, una de les darreres obres de Liszt, és una peça violenta, apocalíptica, amb una clara afició als tritons i a les sonoritats augmentades, mentre que la tercera obra és més coneguda: una de les més apreciades entre les peces pianístiques d'inspiració religiosa. Es basa en la llegenda de sant Francesc de Paula que, veient-se rebutjat per un barquer pel seu aspecte miserable quan volia travessar l'estret de Messina, estén el seu abric damunt les aigües i hi camina, travessant l'estret i sobrepasant el barquer. Fa una encertada descripció del que representa la lluita i el triomf. En compondre les tres obres, Liszt utilitzà plenament l'instrument del qual disposava i no en necessitava cap més.

El cas de Chopin és diferent. El que necessita és un so suau i dolç al mateix temps, brillant i precís, i ell se sentia totalment satisfet amb els pianos Érard francesos. Crec que la darrera obra d'aquest concert, l'*Andante spianato et Grande Polonaise brillante* permet apreciar les qualitats d'un piano per uns dits experts.

Manuel Capdevila i Font

JORQUERA

PIANOS 1853

FESTIVAL TORROELLA DE MONTGRÍ

Un camí junts des de 1981

STEINWAY & SONS®

C/ Ferran Agulló, 10 · 08021 Barcelona · Tel.: 93 414 02 90

www.jorquerapianos.com

BIOGRAFIA

YULIANNA AVDEEVA

Yulianna Avdeeva va rebre el reconeixement mundial quan va guanyar el Primer Premi del Concurs Chopin de 2010 amb una «manera de tocar detallada» que «estava a l'altura del mateix Chopin» (*The Telegraph*).

Entre els seus nombrosos col·laboradors orquestrals es troben la Filharmònica de Los Angeles amb Gustavo Dudamel, la Simfònica de Baltimore amb Marin Alsop, la Simfònica de Montreal amb Kent Nagano, la Simfònica de la Ràdio Finlandesa amb Vassili Petrenko, la Filharmònica de Londres amb Vladimir Jurowski, les orquestres simfòniques de Sydney i Melbourne, la SWR Symphonieorchester amb Teodor Currentzis...

Ha ofert recitals a les sales més prestigioses del món i és, a més, una convidada habitual en els Festivals Chopin i en Festival Internacional de Piano La Roque d'Anthéron.

Després de l'enregistrament dels concerts de Chopin amb l'Orquestra del Segle XVIII i Frans Brüggen (2013), Avdeeva ha publicat tres discos en solitari amb el segell Mirare, amb obres de Bach, Mozart, Schubert, Chopin, Liszt i Prokófiev entre 2014 i 2017. Els seus enregistraments de música de cambra de Mieczyslaw Weinberg amb Gidon Kremer han estat publicats a ECM Rècords (2017), així com a Deutsche Grammophon (2019), que ha publicat un enregistrament en solitari d'Avdeeva com a part d'una col·lecció de fites dedicada als guanyadors més notables del Concurs Chopin entre els anys 1927 i 2010.

Els seus últims compromisos inclouen concerts d'estiu en el Festival Xostakóvitx de Saxònia, el Festival de Piano de La Roque d'Atheron, el Festival Chopin de Varsòvia i el Musikfest de Bremen.

La temporada 2022-23 va començar amb un recital en el Tippet Rise Festival dels Estats Units, seguit d'un recital de debut en el Carnegie Hall. Actua amb la Simfònica de Viena i torna a fer una gira amb Teodor Currentzis i la Simfònica SWR a Múnic, Hamburg i Viena. A mitjans d'hivern tornà al Japó amb concerts a Tòquio, Osaka, Yokohama i Kyoto, als quals van seguir aparicions en concerts amb la Simfònica de la Ràdio de Frankfurt (Andris Poga), l'Orquestra Nacional de la RAI (Juraj Valcuha), la Filharmònica de Bergen (Petr Popelka) i la Camerata de Salzburg.

Yulianna Avdeeva debuta en el Festival de Torroella de Montgrí.

Palau de la Música Catalana Palau Piano 2023–2024

Dmytro Choni
Beatrice Rana
Daniil Trifonov
Paul Lewis
Christian Blackshaw
András Schiff
Grigory Sokolov
Anna Vinnitskaya
Ignasi Cambra
Alexandra Dovgan
Yuja Wang

Abona't a Palau Piano (12 concerts)
a partir de 343 euros
Entrades i abonaments a www.palaumusica.cat

Segueix-nos
a les xarxes

Amb la col·laboració de:

PROPERES CONCERTS

Dijous 3 d'agost
20.30 h Espai Ter

QUARTET GERHARD

Lluís Castán, violí
Judit Bardolet, violí
Miquel Jordà, viola
Jesús Miralles, violoncel

Integral dels quartets de corda de Xostakóvitx III

Dmitri Xostakóvitx:

Quartet de corda núm. 4 en Re major, Op. 83
Quartet de corda núm. 13 en Si bemoll menor, Op. 138
Quartet de corda núm. 8 en Do menor, Op. 110

PREU

De 21 a 28 EUR

Divendres 4 d'agost
20.30 h Palau Solterra-Fundació Vila Casas

LES SACQUEBOUTIERS

Florent Tisseyre, percussió
Daniel Lassalle, sacabutx
Grégory Daltin, acordió
Benoît Albert, guitarra

Vita Bella

«O Virgo splendens» del *Llibre Vermell de Montserrat*

El testament d'Amèlia, popular catalana
«Polorum Regina» del *Llibre Vermell de Montserrat*

El comte Arnau, *El noi de la mare* i *Un pobre pagès*, populars catalanes

Gaspar Sanz: Jácaras i Canarios

Ryland Angel: *Salve Regina*

Julián Arcas: *El Postillón de la Rioja* i *La Saltarina*

Santiago de Murcia: *Tarantella*

Benoît Albert: *Odal' oud*

Driss El Maloumi: *Imtidad*

Ikuio Kondoh: *Pluie de Bambou*

Grégory Daltin: *Passeggiata*

Claudio Monteverdi: *Si dolce è'l tormento*

Lucilla Galeazzi: *Ah vita bella*

PREU

21 EUR/ 28 EUR

AMB EL SUPORT DE:

Organitza:

Amb el suport de:

Fundació Philippe Cousteau
"Unió dels Oceans"

Digitalització dels programes de mà:

Col·laboradors:

Mitjants oficials:

El Festival és membre de:

Festival de Torroella de Montgrí 2022

Facebook: @FestivalTorroelladeMontgri

Twitter: @Fest_Torroella

Instagram: @festivaldetorroella

#FestivalTorroella

#arecerdelafúriadelmón

www.festivaldetorroella.cat

